

Z ozirom na to, da je bistveni del opreme iz uvoza, si je moral Donit pridobiti soglasje Gospodarske zbornice in samoupravne interesne skupnosti za ekonomske odnose s tujino. Med tem ko je soglasje Gospodarske zbornice že pridobljeno, soglasja samoupravne interesne skupnosti še niso dobili, kljub temu, da je bila vloga podana v aprilu letošnjega leta. Manjkajoče soglasje k uporabnemu dovoljenju, pa je zadržek za pridobitev kreditov in s tem posredno v zvezi tudi za dokončno pravno veljavnost pogodb za dobavo opreme.

Prav tako kot je bil dolgotrajen postopek iskanja najboljših rešitev, potrebnih soglasij in izvajalca, je bil dolg tudi postopek za pridobitev lokacijskega dovoljenja, saj je trajal od leta 1976 ko se je postopek za pridobitev lokacijskega dovoljenja začel, pa do 24. 4. 1979, ko je Republiški sekretariat za industrijo izdal lokacijsko dovoljenje.

Prva vloga za izdelavo smernic za lokacijsko dokumentacijo je bila dana na Republiški sekretariat za urbanizem v letu 1976, bila pa je zavrnjena zaradi nepopolnega postopka.

Donit je dne 11. 5. 1977 ponovno vložil vlogo za izdelavo lokacijskih smernic, na podlagi katere je Republiški sekretariat za urbanizem dne 23. 9. 1977 opravil lokacijski ogled. Neposredno po lokacijski razpravi dne 26. 9. 1977 je bilo podano naročilo Ljubljanskemu urbanističnemu zavodu za izdelavo lokacijske dokumentacije, ki je bila izdelana 19. 7. 1978.

Za pridobitev lokacijskega dovoljenja je bilo potrebno tudi soglasje Skupščine občine Ljubljana Šiška in mnenje Metereološkega zavoda Ljubljana glede višine dimne tuljave iz kotlovnice. Prva vloga za izdajo soglasja k lokacijski odločbi na pristojni občinski organ SOb Ljubljana Šiška je bila vročena dne 27. 9. 1977, nakar so bile dne 28. 8. 1978 in 8. 11. 1978 ponovno vložene vloge-urgence za izdajo soglasja, ki ga je nato pristojni občinski organ izdal 12. 3. 1979. Tudi postopek za mnenje Metereološkega zavoda je trajal mesec dni manj kot eno leto.

Zaradi tega ker je postopek za pridobitev lokacijskega dovoljenja terjal dalj kot leto, si je moral Donit ponovno pridobiti sedem soglasij k lokaciji, ker so le-ta že zapadla (soglasje Republiškega sanitarnega inšpektorata, Rep. sek. za notranje zadeve, za narodno obrambo...).

Po pridobitvi vseh soglasij in celotne dokumentacije je Republiški sekretariat za urbanizem Ljubljana izdal določbo o lokacijskem dovoljenju Donitu za objekte:

Sežigalne naprave s kotlovnico in dimnikom, kemično prapravo vode s kompresorsko postajo in trafo postajo moči 700 kVA in transformatorjem – pod številko 350/F-69/77 z dne 24. 4. 1979.

Po pridobitvi lokacijskega dovoljenja se je začel izdelovati projekt za pridobitev gradbenega dovoljenja, kateri naj bi bil dokončan v oktobru 1979.

V kolikor si bo Donit v letošnjem letu zagotovil kredit oz. garancijo plačila pri Ljubljanski banki in pridobil gradbeno dovoljenje, bodo z gradnjo pričeli spomladi 1980. Dograditev kotlov s sežigalno napravo pa je vezana na dobavni rok 12 mesecev, ki začne veljati od dneva odobritve finančnih sredstev Ljubljanske banke in pridobitve vseh soglasij za uvoz opreme.

Čas dograditve kotlovnice s sežigalno napravo, ki bo uničila vse hlapine, ki se ob sedanji tehnologiji izpuščajo iz ventilacijskih tuljav v atmosfero, se predvideva, da bodo spomladi 1981 že pričeli s poskusnim obratovanjem. Po zaključni investiciji se bo stanje glede (onesnaženosti) onesnaževanja zraka neprijetno izboljšalo tako v samih Medvodah kot tudi na širšem območju Ljubljane, kjer se je občasno pojavljala onesnaženost zraka s hlapi fenolnih smol in toluena. Po investicijski dokumentaciji se bodo v novi napravi vse hlapine v posebnih komorah v celoti sežgale, tako da bo zrak dosti manj onesnažen kot je največ dovoljeno z Odlokom o normativih za količine in koncentracije škodljivih snovi, ki se smejo izpuščati v zrak iz posameznih virov onesnaževanja (Ur. l. SRS, št. 3/77). Postopek za reševanje problematike onesnaževanja zraka iz tovarne Donit je res nekoliko dolg, saj traja že od leta 1973, vendar naj kot opravičilo kemični tovarni Donit navedeno to, da je investicija sežigalne naprave in kotlovnice finančno zelo velika (trenutno ocenjevanje na 10 milijard st. din), prav tako pa tudi tehnično zahtevna, saj so čistilne naprave za hlape fenolnih smol in sorodnih organskih substanc tudi v Evropi šele v razvoju.

Sanitarni inšpektor
Janez Piskar

DELEGATSKO VPRAŠANJE ŠT. 161 – DELEGACIJA KS SMLEDNIK

Med krajanji Krajevne skupnosti Smednik se že več let razpravlja o pogojih šolanja osnovnošolskih otrok. Iz leta v leto je večji problem pridobitve ustreznih učiteljev za osnovno šolo Simona Jenka v Smedniku.

Za na svetu šole se je razpravljalo o možnostih ustavitve učiteljev, o istem problemu smo razpravljali na zboru občanov in svetu KS.

Kot kaže je osnovni problem učiteljev nerešen stanovanjski problem. Delegati naše delegacije predlagajo, da bi ustanovitelj moral poiskati rešitev v izgradnji stanovanj, saj bi tako pridobili ustrezno število prosvetnih delavcev in s tem zagotovili otrokom ustrezno znanje za nadaljne šolanje.

Kakšne so možnosti za rešitev tega problema?

Odgovor:

Občinska izobraževalna skupnost Ljubljana Šiška je ustanovila komisijo, ki je imela nalogo poiskati možnost za razreševanje posebno pereče kadrovske problematike na OŠ Simon Jenko.

Komisija je svoje ugotovitve posredovala vsem družbenopolitičnim dejavnikom v občini in KS Smednik.

Izobraževalna skupnost bo pri usmerjanju svojih štipendistov dajala prednost tej šoli, ravno tako pa tudi pri razreševanju stanovanjske problematike.

Izobraževalna skupnost
občine Ljubljana Šiška

DELEGATSKO VPRAŠANJE ŠT. 171 ODBOR ZA URBANIZEM, STANOVANJSKO IN KOMUNALNO GOSPODARSTVO

Z rekonstrukcijo Celovške ceste je ta postala zelo propustna, s tem pa tudi težje prehodna za pešce. To se je zlasti pokazalo na odseku od Djakovičeve do Delavskega doma, kjer je pet prehodov za pešce, od katerih pa je le eden označen z utripajočo lučjo in še ta je izredno slabo vidna. Odbor predlaga skupščini, naj posreduje pristojni komunalni skupnosti za čimprejšnjo opremo teh prehodov s semaforji, na način, kot je to urejeno pred Namo pri Nebotičniku oz. pri Kozolcu v centru mesta.

V zadnjem obdobju je bilo namreč nekaj nesreč s smrtnim izidom.

Odgovor:

Obveščamo vas, da soglašamo z namestitvijo utripajočih luči nad prehodi za pešce na odseku Celovške ceste od Delavskega doma do Djakovičeve ulice, da pa v letu 1979 nimamo na razpolago potrebna sredstva za realizacijo omenjenih naprav.

Realizacijo omenjenih naprav bomo uvrstili v program komunalne dejavnosti za leto 1980.

Predsednik IO
Komunalne skupnosti
Franc Florjančič, oec. l.r.

DELEGATSKO VPRAŠANJE ŠT. 167 – DELEGACIJA KS LJUBO ŠERCER

kako se uresničuje s planov predvideno uvajanje celodnevne šole v občini Šiška posebej z ozirom na osnovno šolo Zvonka Runka.

Ali bo navedena osnovna šola prešla na celodnevno šolo s šolskim letom 1979/80 in če ne, zakaj ne ter kdo je odgovoren

za odstopanja sprejeta v družbenem planu občine Šiška za leto 1979.

Odgovor:

Pripravljalna dela za preureditev kuhinje in razdeljevalnice hrane na OŠ Zvonko Runko, ki je pogoj za prehod na COŠ, so v teku.

Šola čaka na projektno dokumentacijo in soglasja za pričetek gradnje. Šola ima izdelan program in organizacijo dela za COŠ. Ko bo gradnja gotova, bo prešla na COŠ.

**Izobraževalna skupnost
občine Ljubljana Šiška**

DELEGATSKO VPRAŠANJE ŠT. 173 – DELEGACIJA KS MEDVODE

Delegacija KS zahteva, da se pojasni informacija objavljena v dnevnem časopisu glede avtobusa mestnega prometa števil 15 Medvode-Bežigrad, saj je bila objavljena neodgovorna informacija, da je zahteva krajanov Medvod, da naj ta avtobus števil 15 vozi skozi Dravlje in ne po Celovski cesti.

Taka zahteva krajanov preko organov KS in delegatov ni bila nikdar postavljena. Zahtevamo, da ta avtobusna proga poteka po Celovski cesti kot pred rekonstrukcijo. To stališče podpira tudi OO ZK in druge DPO.

Odgovor:

Ni nam znano, kdo je dal časopisu takšno informacijo. TOZD Mestni potniški promet prav gotovo ne, ker to ni bilo nikdar

predvideno. To vedo tudi delegati, ki so zastopali Medvode na 4. redni seji Interesnega odbora Komunalne skupnosti občine Ljubljana Šiška. Njihov sklep, da je potrebno progo preusmeriti po Industrijski cesti ob železnici je bil posredovan TOZD MPP. V TOZD smo bili mnenja, da naj bi preusmeritev opravili takrat, ko bo Celovška (2. faza) gotova in bo potrebno preusmerjanje tako proge 1, kakor tudi proge 15.

Za preusmeritev trase proge 15 na Industrijsko cesto ob železnici je TOZD MPP soglašala iz dveh razlogov. Prvi je bil ta, da je precejšnje število delavcev iz Medvod zaposlenih na območju Industrijske zone Šiška (v Stegnah) drugi pa ker je bilo veliko pritožb krajanov iz Medvod, da na Bavarskem dvoru ne dobijo mesta v vozilih proge 15, ker le ta zasedejo potniki iz Zgornje Šiške, ki bi sicer lahko uporabljali tudi vozila prog: 1, 3, 5, 7, in 18. To progo smo pač želeli ohraniti predvsem za krajane iz Medvod.

Na 6. seji Interesnega odbora pa so krajani Medvod zahtevali, da se progo 15 vrne na Celovško cesto. Bili smo sicer mnenja, da naj bi to progo le peljali po Industrijski cesti ob železnici, ker je tam manj postajališč, cesta je tudi manj obremenjena in vsled tega tudi potovanje hitrejše. Dogovorili smo se, da bi jo vsaj poizkusno dali na Industrijsko. Zaradi mnogih telefonskih klicov in KS pismene zahteva KS Medvode, občine Šiška in potnikov pa smo progo vrnili na Celovško cesto. Tako smo tudi obvestili občinstvo preko radia in dnevnega časopisa.

Pripominjamo tudi, da je proga 15 najbolj deficitna proga in je na njej že v letošnjem prvem polletju 2.058.991,00 dinarjev izgube. Za ugotavljanje dejanskega potrebnega števila vozil na tej progi bo vsekakor potrebno v bodoče ugotavljati zasedenost vozil med Šentvidom in Medvodami.

Tovariški pozdrav!

**Direktor TOZD mestni pot. promet
Zagar Stane**

Izhaja od leta 1964 namesto Občinskih razgledov, ki jih je leta 1961 začel izdajati občinski odbor SZDL Ljubljana-Šiška C
Naslov: »Javna tribuna«, Ljubljana, Trg prekomorskih brigad 1, soba 405 – Tisk ČGP Delo, Ljubljana – Po mnenju sekretariata za informacije izvršnega sveta SRS št. 421/1/72 z dne 7. II. 1974 je Javna tribuna oproščena prometnega davka.

Urednik priloge Mario L. Vilhar